

FÓRUM

Gyógyszerészet 43. 316. 1999.

Gondolatok Stájer Géza: A gyógyszerészet diszkrét bája című írása kapcsán

Dr. Mezey Géza

Értetlenül állunk a címben említett írással szemben. Nehéz eldönteni, mi volt a szerző célja írásával. Reméljük, nem hangulatkeltés. Ezért röviden és tényszerűen kívánunk reagálni az abban foglaltakra.

A debreceni gyógyszerészképzés indításának előzményeiről és indokairól a Gyógyszerészet-ben beszámoltunk [Gyógyszerészet 40, 567–568 (1996)]. Az ott leírtak mellett soha és senki nem tagadta, hogy a gyógyszerészképzés beindításával a felsőoktatás (ezen belül pl. a kémiai szakképzés) átstrukturálódásával felszabaduló jelentős és eredményes szellemi és tárgyi kapacitás hasznosítása is a célok között szerepel.

A szerző sommás megállapításokat tesz és anélkül kritizál, hogy a részleteket ismerné. A DOTE-KLTE Közös Gyógyszerész Szakon (mely megnevezésnek csak a felsőoktatás integrációjának létrejöttéig, 2000. január 1-jéig van jelentősége), évfolyamonként 40 hallgató tanul és rendelkezik mindazon tanszékkel, amelyek a gyógyszerészképzéshez szükségesek. A Gyógyszertechnológiai Tanszéken nyolc gyógyszerész diplomával rendelkező oktató dolgozik, a Gyógynövény- és Drogismereti Tanszéki Csoportban három gyógyszerész diplomás mellett két biológus vesz részt a farmakognózia és növénytan oktatásában és létrejött a KLTE-MTA Gyógyszerészi Kémiai Tanszék is. A DOTE Gyógyszerhatástani Tanszékén négy gyógyszerész diplomás van. A DOTE meghirdette a Gyógyszerügyi Szervezés és Management Tanszékét és ugyancsak a DOTE Egyetemi Tanácsa megszavazta Magyarországon elsőként és egyedülállóan a Biofarmáciai Tanszék létrehozását. Jelenleg huszonegy gyógyszerész diplomás vesz részt a gyógyszerészképzésben a nagyszámú és kiváló minőségű egyéb diplomások mellett, akik között több akadémikus, számos tudomány doktora és kandidátusa van.

Egy új szak indításának számos előnye és nehézsége van. Az új létrehozása mindig további kihívásokat és a fejlődés lehetőségét rejtí magában, ugyanakkor az elindulás kétségtelenül rendkívül nehéz az oktatói gárda kialakításától a tárgyi felszerelések biztosításáig egyaránt. Mégis úgy gondoljuk, hogy a debreceni képzés színesítette és felpezsdítette a gyógyszerészképzést.

Curriculumunkban szerepelnek mindazon tantárgyak, amelyek jó alapot nyújtanak a betegtanácsadás, a gyógyszerészi gondozás és a terápia követésének színvonalas művelésére.

A cikk szerzőjének „nagy felismerése” nemcsak a gyógyszerészképzésre vonatkozhat, hanem az ország bármely felsőoktatási intézményére, hiszen újabb szakok alapításával kívánják biztosítani az intézmények a társadalom számára a strukturáltabb, választékosabb kínálatot, amely egyezik a társadalom gyorsan változó igényeivel.

Félő, hogy a Magyarországon oly „szépnek” tűnő normatíva ilyen hangsúlyos megjelenítése a szerző részéről egy „újrafelosztás” kezdeményezésével járhat a gyógyszerészképzési normatíva rovására.

Nagyon sokszor leírtuk, most is megtesszük, hogy a debreceni gyógyszerészképzést nem a budapesti és szegedi ellenében, hanem azokkal karöltve kívánjuk megvalósítani az egyetemes magyar gyógyszerészetért.

Tudomásul kell venni, hogy vannak támogatóink és vannak ellenzőink. A felmerülő ellentétes nézetek és vélemények kialakulásával kapcsolatban Nietzsche egy (filozofikus) gondolatát idézzük: „...the best lessons are learned from one's enemies; and that which does not destroy me, makes me stronger”.

G. Mezey: *Reflections connected with the paper of G. Stájer titled "The discreet charm of the pharmacy"*

*Kossuth Lajos Tudományegyetem Kémiai Tanszékcsoport, Gyógyszertechnológiai Tanszék,
Debrecen, Egyetem tér 1. – 4000*